No. 873 Zaterdag 22 September 1900. 17de Jaargang.

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD.
PLEIN CONCORDIA No. 129, PIETERMAAI.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 21 September.

Interventie voor de Boeren-republieken.

I.

De telegraaf bracht ons deze week de tijding, dat President Kruger te Lorenzo Marques was aangekomen en vandaar naar Europa zou vertrekken. In verband met dit bericht wordt het vermoeden uitgesproken, dat President Kruger met het Boeren-gezantschap een uiterste poging zal wagen om van de Mogendheden interventie te verkrijgen in den strijd van Transvaal met Engeland.

Voor het oogenblik aangenomen dat dit vermoeden waarheid is, zullen dan de Mogendheden tusschenbeide komen nu opnieuw een interventie-verzoek tot haar wordt gericht? Aan het beantwoorden dezer vraag zullen wij thans eenige beschouwingen wijden, waarbij wij op de eerste plaats in het oog dienen te houden wat de ondervinding geleerd heeft, nadat het eerste interventie-verzoek aan de Mogendheden gedaan was.

Zelfs wanneer men meer dan een toevallige omstandigheid had willen zien in het feit dat de Regeeringen te Sint-Petersburg en te Parijs geruimen tijd op het eerste interventie-verzoek der beide Boeren-republieken het stilzwijgen bewaarden, terwijl onder andere Staten ook de bondgenooten der Triple-Alliantie, wegschuilend achter den onwil van Engeland, zich tevreden stelden met platonische vredesverzuchtingen en betuigingen hunner onmacht — zelfs dan reeds had men bij het vroegere interventie-verzoek vooraf kunnen constateeren, dat alle hoop op een werkdadige poging tot vriendschappelijke bemiddeling van de zijde der Mogendheden diende te worden prijsgegeven.

De vraag, toen reeds lang gesteld door het volk in alle landen, door de kinderen zelfs, wien men van den ongelijken strijd tusschen den sterken en den zwakkeren verhaalde: of dan niemand ter wereld deze twistenden durfde scheiden? — moest beslist ontkennend worden beantwoord. De Boeren moesten den strijd op leven en dood alleen uitvechten, en de Regeeringen met haar tot de tanden gewapende legers, met haar oprecht of voorgewend vertoon van sympathie voor den vrede, stonden machteloos.

Een dwaling zou het geweest zijn, deze uitkomst te beschouwen als een teleurstelling voor de oorlogvoerende Boerenstaten. Paul Kruger en Maarten Steyn, beiden — de eerste vooral — staatslieden van beteekenis, mannen met helderen geestesblik, die steeds het juiste middel wisten te kiezen op het juiste oogenblik, begrepen immers beter dan iemand anders, dat ter gelegenheid der haagsche Vredes-Conferentie, „saamgeroepen tot vredelievende oplossing van internationale geschillen", de Mogendheden zich zelven het recht tot eenige krachtige actie ter gunste van de onafhankelijkheid der Republieken hadden ontnomen. Zij konden slechts verwachten, dat door allen, die den loop der zaken aandachtig volgden, hun beroep op het rechtsgevoel der wereld en het geweten der volken beschouwd werd als een daad, gesteld *pour acquit de conscience*, en ten einde de oogen te doen opengaan van enkelen onder hun eigen landgenooten, die ter wille van hoeven en ossen de Mausers meenden te kunnen en mogen neerwerpen, met het oog op een betere toekomst.

De Boeren aanvaardden dus den bloedigen strijd tot den dood, en zij aanvaardden dien kloekmoedig. "Wij zijn zeer getroffen door de blijken van genegenheid, die ons in alle oorden der wereld geschonken worden, maar wij hebben niemands hulp noodig", zei Kruger.

Desniettemin dringt zich met geweld de vraag op naar een verklaring voor de enormiteit, dat een plechtige hulding van den vrede schier onmiddellijk kon gevolgd worden door een der meest bloedige en verbitterde oorlogen, welke de nieuwe geschiedenis heeft aan te wijzen, en waarvan zelfs het einde, naar te vreezen is, geen vrede zal brengen.

De heer d'Estournelles de Constant, die met den oud-minister Léon Bourgeois op het vredescongres de fransche republiek vertegenwoordigde, heeft zich destijds diezelfde vraag gesteld, en haar beantwoord in een zeer lezenswaardig artikel, door hem toegezonden aan de *Revue de Paris*.

De diplomaat wijst er op, dat het lot van Transvaal beslist werd op den dag, dat men aan dien Staat de toetreding ontzeide tot de Conferentie. En indien dit hoogst zonderling moge klinken, wanneer men bedenkt dat hier Rusland als organiseerende en Nederland als uitvoerende macht optraden — twee Rijken dus, die waarlijk niet verdacht kunnen worden van antipathie tegen de Boeren-republieken — dan dient, aldus de gedachtengang van den schrijver, daarbij te worden opgemerkt, dat zoowel de machtige keizerlijke Regeering aan de Newa als het kleine Koninkrijk aan de Noordzee zich daarbij te schikken hadden in het onvermijdelijke, stieten op den onoverwinnelijken tegenstand van Engeland, voor hetwelk een berusting in de uitnoodiging van Transvaal gelijk zou hebben gestaan met de erkenning van de autonomie dezer Republiek. Waren ook van Transvaal de gedelegeerden verschenen, Engeland hadde zich te 's Gravenhage niet doen vertegenwoordigen, ook andere Mogendheden zouden haar medewerking hebben geweigerd, en de poging van den Tsaar ware reeds in haar begin jammerlijk mislukt. Transvaal had dan de voldoening gesmaakt, te worden uitgenoodigd tot deelneming aan een Conferentie die — niet gehouden zou zijn geworden.

Nu kan men wellicht rijke stof voor een academisch debat vinden in de vraag, of het in het belang der beschaving en van de verspreiding der vredesidee voor de Mogendheden niet wenschelijker ware geweest, de eerlijke toepassing van een bestaande conventie en de rechtstreeksche oppositie tegen Engeland's imperialistische staatkunde te stellen boven het zeer twijfelachtig succes, hetwelk door zijn ideaal streven de jeugdige Tsaar zich voorstelde. De geschiedenis is echter niet meer te veranderen, en de Mogendheden hebben haar keuze gedaan door zich de kostbare medewerking te verzekeren van Engeland, dat o. a. zelfs bezwaar maakte tegen het verbod van het gebruik der beruchte *dum-dums*, en welks afgevaardigden met den duitschen hoogleeraar Von Stengel het hunne er toe bijdroegen, om de Conferentie te herscheppen in het caricatuur van een verzameling van vredesapostelen.

En thans, na *implicite* Engeland's suzereine rechten over Transvaal erkend — althans den schijn van zulk een erkentenis aangenomen — te hebben, zouden de Mogendheden zich hebben mogen vleien, John Bull een vriendschappelijke bemiddeling te kunnen opdringen op de basis van volkomen onafhankelijkheid voor diezelfde Republiek en haar bondgenoote?

Helaas, de inhoud der diplomatieke notaas, van de verschillende kabinetten te Pretoria na het interventie-verzoek ontvangen, ja zelfs de houding van het sterk en tegenover Engeland geheel onafhankelijk staande Amerika toonde duidelijk aan, dat de Regeeringen haar machtelooze en scheeve positie bij dezen weerzinwekkenden strijd duidelijk begre-

---

Feuilleton.

LORD BYRON en het Angelus-klokje.

I.

Italië is een bekoorlijk en schoon land. De zachtblauwe lucht van het zuiden, die u door een schitterend waas van zonnegoud tegenlacht, hangt als de blauw-satijnen hemel van een baldakijn boven hooge bergen, diepe dalen, stille meren en woeste bergstroomen.

Italië, het geliefkoosde troetelkind der natuur! Wat zij uit den overvloed harer schatten aan andere landstreken bij uitzondering schenkt, het is alles op Italië's bodem vereenigd en geschakeerd met die wonderbare verscheidenheid, welke het oog van den toerist altoos boeit, zonder het ooit te vermoeien. In het noorden banen zich twee wilde bergstroomen, de Po en Adige, een weg langs de hooge steile oevers naar de verrukkelijke golf van Venetië, om het dartele spel der Aziatische wateren te gaan deelen. En heeft uw oog de woeste Brenta een oogenblik gevolgd in heur vaart langs de *Craus*, de „steenvelden der vlakten", straks wacht u een verrassende afwisseling, eene aangename verpoozing aan de bevallige, liefelijke oevers der Italiaansche meren, wier spiegelblauwe vlakten de wonderen eener weelderige natuur vertweevoudigen.

Door de vruchtbare, marmerrijke vlakte van Lombardije naar het Zuiden afdalende, komt de *Campagna di Roma* ons te midden van zooveel natuurschoon herinneren aan de vergankelijkheid en onvolmaaktheid van het ondermaansche.

Die landstreek, weleer met hare prachtige villa's het paradijs van Rome's patriciërs en ridders, nu ongezond, eenzaam en verlaten, een woestenij, verpest door dampen, die opstijgen uit de *Solfatara*.

Sprekende tegenstelling! Daar ginds, in het Zuiden achter de bergengte van Gaëta, ontvouwt zich het weelderige paradijs der *Terra di Lavors*, ontvouwt zich de *Campagna Felice*, de „gelukkige vlakte."

De *Campagna Felice!* Ja, „hier druipt iedere voetstap van zegen." De jeugdige boomen met weelderige bladerkronen, de purpervruchtdragende ranken der wijnstokken, gehuwd aan de mannelijke toppen der olmen, de bescheiden schoonheid der olijven op de helling der beschutten-de bergen, de vracht der zwellende vijgen aan de dragensmoede takken, de gloed der oranjeappelen in het zonnige dal, de reusachtige maïskolven te midden van het ooftboomenwoud, het spreekt alles van Gods milden zegen.

O Italië, land der tegenstellingen! Treffend beeld der menschelijke ziel, die, levenszat, voor heur tijd afgeleefd, zoekt om zichzelve een wereld, die haar tegenstaat, te vergeten!

II.

Het was ten jare 1819.

Aan den lachenden oever der Brenta staat een man in bonte mijmerijen verloren, men zou zeggen een beeld van graniet. Schoongevormd is zijn gelaat, het hooge, edele voorhoofd door kastanjebruine, krullende lokken overschaduwd.

In het azuurblauw oog tintelt, als door een doffen nevel heen, de gloed van 't genie. Een zachtroode tint kleurt de overigens bleeke wangen, en om zijn welgevormden mond zweeft een somber, schamper lachje.

Kent ge hem?

„Ange ou diable?" vroeg Lamartine; bewonderens- of deerniswaardig? voegen wij er bij.

Bewondering en deernis beide; bewondering voor 't genie, deernis met den ganschen mensch, met het hart.

Dat hart, onder den killen, ijzigen adem der hoovaardij versteend, dat arme menschenhart, als een woeste bergstroom zich nederstortend in den ziedenden oceaan van zingenot, is deernis, ja diep deerniswaardig.

En de geest?

Ach! die trotsche weerspannige geest, beneveld door een onzichtbaren sluier, den sluier der bedorven verbeelding, verblind door een vrijwillige schuldige twijfelzucht, speelt den tyran over het schreiende, weeklagende hart.

Kent gij hem nu?

Lord Byron, een groot maar ongelukkig, een geniaal maar ongeloovig mensch. Byron, de Britsche dichter. Met starren blik staart hij voor zich uit, altoos voor zich uit, in dien wilden bergstroom, treurig beeld zijner vervlogen levensjaren.

Hij huivert.

Akelige beelden zweven boven die bruisende golven. Wat hij daar ziet, snijdt hem diep door het hart. Graaflijk coronet, lichamelijke schoonheid, rijkdom, genie, roem en huiselijk geluk, alles heeft voor hem zijne aantrekkelijkheid verloren; hij

pen en gevoelden. Mocht dan evenmin eenige illusie gekoesterd omtrent een gezamenlijk optreden van de *nations alliées*, de mogendheden van den Tweebond, Rusland en Frankrijk? Men had, dunkt ons, evengoed kunnen denken aan de mogelijkheid van onderhandelingen tusschen den panter, den hyena en den luipaard. Laten wij zelfs Rusland, dat wegens de toestanden in Oost-Azië met Engeland voortdurend op gespannen, bijna onvriendschappelijken voet verkeert, eens buiten rekening, dan blijkt dat ook tusschen de twee machtige Staten aan beide zijden van het Kanaal onderhandelingen over den toestand in Zuid-Afrika nagenoeg tot de onmogelijkheden behooren.

Tusschen beide Landen heerschte in die dagen zulk een graad van stijgende verbittering, om niet te zeggen vijandigheid, dat de gezant Edmund Monson, verbolgen over de al te „gedurfde" vrijheden der fransche caricaturen, Parijs verliet, dat Hare britsche Majesteit van haar jaarlijks verblijf in Frankrijk afzag, dat zelfs tusschen particulieren de verhoudingen gespannen werden, wederzijdsche *boycott*, bedreigingen met représailles, polemieken en hatelijkheden in de Pers aan de orde van den dag waren. Voor een Regeering die, zooals in Frankrijk het geval is, met de volksluim en de volksgril wel degelijk rekening dient te houden, indien ten minste het leven haar lief is — een zeer ongunstige gesteltenis om op te treden in de nobele rol van vredestichter!

Daar had dus wellicht niets anders overgeschoten dan een gewapende tusschenkomst?......Waar reeds de officieuse *Nordd. Allgemeine*, in haar ijver om Duitschland's ongerepte neutraliteit te constateeren, alle berichten omtrent een vreedzame duitsch-amerikaansche actie tegen Engeland voor „eenvoudig gelogen" verklaarde, en waar men vooralsnog tot geen enkele andere Mogendheid, met het oog op den toestand in Zuid-Afrika, zeggen kon: *tua res agitur*, daar was een gewelddadig optreden, ten einde Engeland de voortzetting zijner campagne tegen de Republieken te beletten, ondenkbaar.

Of dit ook nu nog zoo zal blijven, na den zegevierenden intocht van Lord Roberts binnen Pretoria en na de inlijving van de Republieken bij het britsche koloniaal grondgebied, — ziedaar een andere vraag, welke wij ons voorstellen de volgende week te beantwoorden.

LORD RUSSELL OF KILLOWEN.

Reeds hebben wij het overlijden gemeld van Lord Russell — eerst gewoon Russell, later Sir en na zijn benoeming tot lid van het Hoogerhuis door de Koningin, *Lord* Russell —, wiens arbeid veel er toe heeft bijgedragen, om den naam van het engelsche volk als recht- en waarheidlievend, in Afrika thans zoo geschonden, hoog te houden.

Beroemd is hij vooral geweest als advocaat. Hij werd erkend als de knapste *cross-examinator*, kruis-vrager, en geen getuige, die optrad tegen Russell's client, kon de waarheid verzwijgen. Schitterend bleek zijn scherpte van verstand en zijn gevatheid in het beroemde Parnell-proces, waarbij Pigott, de beruchte aanklager, die door de *Times* was omgekocht, door den advocaat volkomen ontmaskerd werd, en het toen ultra-conservatieve dagblad met hem.

Met onweerstaanbare kracht streed Russell ook, in zijne groote liefde voor het recht, tegen de oneerlijkheid van verdorven londensche geldmannen. Wie zich door financieële zwendelarijen opgelicht achtte, had zich slechts tot Russell te wenden om steeds gehoor te vinden en, zoo zijn zaak rechtvaardig was, ook een zeer krachtige verdediging, vaak zelfs zonder eenig uitzicht op betaling voor den advocaten-dienst. Hij heeft langen tijd den schrik gehad onder de zwendelaars. Openlijk veroordeelde hij in de meest krasse termen en op den meest scherpen toon de daden van gewetenlooze financiers, en wekte het "publiek geweten" op, om met afkeer die mannen te bejegenen, die na telkens herhaald faillissement maar bleven voortgaan „zaken te doen". Den tegenwoordigen lord-mayor van Londen dwong hij zich in het openbaar schoon te wasschen van de verdenking, dat hij niet geheel zonder persoonlijke schuld als directeur was betrokken geweest bij maatschappijen, die waren gefailleerd.

De *Daily Graphic* zegt, dat hij als stelregel voor zijn arbeid gekozen had: "Rangschik de feiten altijd in een chronologische volgorde." Verrassend voor getuigen en rechters wist hij soms al wat ter terechtzitting was vernomen in zulke tijdsorde te rangschikken, dat uit die logische volgorde de schuld of de onschuld van getuigen of beklaagden duidelijk bleek. In het proces Parnell vooral maakte hij van deze tactiek een schitterend gebruik, en dit proces heeft het meest tot zijn beroemdheid bijgedragen, omdat hij een president van de rechtbank tegenover zich had, lord Hannen, die in scherp verstand hem stond. Herhaaldelijk hield de *Lord Justice* hem terug van dwalingen in de hoogere politiek, wist hem geregeld bij den loop van het debat meester te blijven, maar na lord Russel's eind-rede zond lord Hannen hem toch een stukje papier toe, waarop geschreven stond: "Een grootsche rede, deze groote zaak overwaardig!"

In een ander proces verdedigde hij mevrouw Maybrick, die beschuldigd werd haar man te hebben vergiftigd, zóó overtuigend, dat na haar veroordeeling een geweldige opschudding ontstond onder het publiek en een hevige strijd in de pers.

Niet weinig strekt het dezen beroemden advocaat ook tot eere, dat hij als *attorney general* in een der Ministeries van Gladstone, tot wiens bijzondere vrienden hij behoorde, van zijn advocaten-practijk, die hem groot gewin opleverde, geheel afstand deed. Dit was tot dan toe niet gebeurd, maar hij achtte het niet rechtvaardig, aan zijn pleidooien en adviezen het voordeel van zijn positie toe te voegen.

Dat hij nooit Lord Chancellor (minister van justitie) werd is alleen daaraan te wijten, dat in Engeland die betrekking alleen open is voor leden van de Staatskerk. Lord Russell was een Ier en, zooals wij reeds meldden, overtuigd en trouw katholiek. Gladstone trachtte tevergeefs die bepaling herroepen te krijgen door een wet, die men de „*Sir-Charles Russel Relief-bill*" noemde. Het Hoogerhuis verzette zich tegen die wet.

Hoewel hij zijn geheele leven in betrekking tot het Lager- of Hoogerhuis heeft gestaan, eerst als journalist, als parlementair verslaggever, van 1880 tot 1894 als lid van het Lagerhuis, heeft hij als politicus nooit grooten naam gemaakt. Maar het werk, dat hij gedaan heeft, steeds handelend naar zijn vaste en hooge overtuigingen, zal lang blijven bestaan en zal zijn naam steeds doen eeren als die van een der edelste Engelschen van deze eeuw.

Nieuwsberichten.

CURACAO.

Kerkelijke berichten.

Z. D. H. Mgr. J. J. A. VAN BAARS, Apostolisch Vicaris van Curaçao, is 17 September met den Zeer Eerw. Pater D. WIJNTJES, Procurator der Curaçaosche Missie, uit Holland naar Rome en Lourdes vertrokken. Z. D. H. zal twee maanden op reis blijven, en dan in Holland terugkeeren.

* *

Den 30sten September zal het veertig jaren zijn geleden, dat de Directeur der R. K. Gasthuizen alhier, de Zeer Eerw. Heer C. BLOMMERDE, Ridder van den Nederl. Leeuw, uit de handen van wijlen Z. D. H. Mgr. VAN GENK, Bisschop van Breda, de H. Priesterwijding ontving.

Op verzoek van den Zeer Eerw. Jubilaris zal die dag alleen in besloten kring worden gevierd. Echter heeft de Zeer Eerw. Heer BLOMMERDE het verzoek niet willen weigeren van eenige Heeren, hem gedaan uit naam der katholieke bevolking, om ook in het openbaar den veertigsten verjaardag zijner H. Priesterwijding te vieren, nochtans met dien verstande dat de viering van dezen gedenkwaardigen dag zou samenvallen met de herdenking van den dag, dat hij veertig jaren geleden hier op Curaçao aankwam, namelijk den 14den December aanstaande.

Zeker zal het den Zeer Eerw. Heer BLOMMERDE, wiens leven een onafgebroken opoffering is geweest voor het Curaçaosche volk, op de dagen zijner jubilea niet aan bewijzen van belangstelling en deelneming ontbreken.

* *

De Zeer Eerw. Pater A. FRIE, thans met verlof in Nederland, is door den Hoogeerw. Pater L. THEISSLING, Provinciaal der Hollandsche Dominicaner-provincie, benoemd tot Vicaris der E. E. P. P. Dominicanen in de Curaçaosche Missie werkzaam.

De Zeer Eerw. Pater FRIE denkt in November hier te arriveeren.

Officieele berichten.

Bij Gouvernements-beschikking, dd. 18 September 1900, No. 592, is gedurende het verlof van Dr. D. R. CAPRILES, belast:

1°. met de waarneming der betrekking van Armendocter in het stadsdistrict en in het 2e. district en van Verloskundige voor de armen beoosten de haven en in het 2e. district de heer Dr. J. P. EVERTSZ;

2°. met de waarneming der betrekking van Geneesheer in het Krankzinnigen-gesticht de Heer Dr. J. H. M. ELLIS, Officier van gezondheid 2e. klasse bij het garnizoen alhier;

3°. met de waarneming der betrekking van Officier van gezondheid bij de schutterij de Heer H. FERGUSON, Stadsgeneesheer.

Havennieuws.

Naar wij vernemen, zal de *Curaçao*, over welker aankoop het [illegible] van Suriname met den *K. W. I. M.* onderhandelt, in het bijzijn van den Heer E. J. B. JUTA, Beheerder der koloniale vaartuigen te Suriname, en van den Heer H. SLUITER, Vertegenwoordiger van den *K. W. I. M.* in West-Indië, tweemaal vier en twintig uren moeten proefstoomen in de Curaçaosche wateren. Zoo de *Curaçao* bij dezen proeftocht voldoet, zal zij naar Suriname vertrekken om daar vervolgens eenige maanden op proef dienst te doen, alvorens tot definitieven aankoop wordt overgegaan.

* *

Men hoopt nog met hulp van amerikaansche sleepboten de *Prins Willem I*, die bij het eiland Marigua na den 31sten Juli op een blinde klip liep, te kunnen afbrengen. Zoo dit niet gelukt, zullen de machinerieën, die nog in goeden staat verkeeren, uit het schip worden gelicht. Het schip zelf is echter deerlijk gehavend niet zoozeer door het water als wel door den moedwil van de bewoners der naastbijzijnde eilanden.

* *

Bij het proefstoomen te Amsterdam van de *Prins Maurits* van den *K. W. I. M.* kwam dit stoomschip in aanvaring met een ander schip en beliep lichte averij.

* *

Hr. Ms. *Sommelsdijk* is Woensdag in den namiddag van Klein-Curaçao in onze haven teruggekeerd.

* *

Ter aanvulling van ons bericht der vorige week over de Koningin Emmabrug deelen wij hier mede wat *De Vrijmoedige* van laatstleden Donderdag schrijft:

„Van welingelichte zijde vernemen wij, dat de Koningin Emma-brug niet

---

walgt er van. Niets zoekt hij dan verstrooiing voor de rest zijns levens en een graf voor zijn lijk. De man telt nauwelijks twee-en-dertig jaar; hij is reeds afgeleefd.

Zijn hart, gemaakt voor een ideaal, voelt zich van nature getrokken tot God en godsdienst, maar in verwaten trots heeft zijn geest het uitgegild:

„Er is geen God!"

III.

Het wordt avond. Nog staat hij daar, roerloos als een marmeren beeld, aan den oever van den onstuimigen vloed. 't Is het uur des gebeds.

De zilveren stem van het Angelusklokje klinkt bevallig en hemelsch boven Venetië, de lagunenstad, en hare omgeving.

't Is het uur der genade.

Lord Byron wordt gewekt uit zijn droom, den langen, ijselijken droom van 't verleden. Hij luistert en hemelsch klinkt hem die liefelijke stem in de ooren.

„Ave Maria!" lispt hij zachtkens, „dit hemelsch uur, o Maria, is op aarde en op zee uwer 't meest waardig.

„Ave Maria! gezegend dat uur, gezegend de tijd, de hemel, het oord, waar ik zoo de zalige weelde van dat schoon en aangenaam uur over de aarde voelde nederdalen.

"Het klokje met zijn plechtige stem bengelde in gindschen toren; de roerende trillingen bereikten mijn oor. Geen tochtje bewoog de rooskleurige lucht, en toch ging er een ritseling door de bladeren des wouds, als hadde de gloed des gebeds ze in trillende beweging gebracht.

„Ave Maria! 't Is het uur des gebeds.

„Ave Maria! 't Is het uur der liefde.

„O, Maria, gedoog dat wij onze blikken tot uw Zoon en tot u richten.

„Ave Maria! O, wat is het hemelsch, dat gelaat en die neergeslagen oogen onder de vleugelen der almachtige duive."

Dat was zijn „Angelus Domini!" Het klokje zweeg. Ook de dichter zweeg. Niemand had zijn woorden afgeluisterd.

IV.

In een nette kamer, die uitzicht geeft op het beroemde St. Marcusplein, het prachtigste plein der wereld, zit de dichter voor zijn schrijftafel.

Hij arbeidt aan den derden zang van zijn *Don Juan*, een der vele verboden vruchten door zijn bedorven genie voortgebracht.

Eensklaps verspreidt zich een gloed over zijn bleek gelaat; hij herinnert zich dat zalige oogenblik aan den oever der Brenta, het uur des gebeds. „Ave Maria!" lispelt hij zachtkens, en grijpt naar zijne pen......

Jaren zijn sinds vervlogen.

Lord Byron is niet meer; Missolonghi zag hem, ten jare 1824, te midden van een kleinen kring, met de namen van zijn kind en van zijne zuster op de veege lippen van deze aarde scheiden.

De dichter stierf als een heiden, als een godloochenaar.

Geheel zijn leven was een worsteling tusschen deugd en ondeugd, totdat hij eindelijk, na evenals een boom de fiere kruin tusschen hemel en aarde bewogen te hebben, in die richting omverstortte, waarin hij het sterkst had overgeheld.

Wordt het christelijke hart steeds van walging en afkeer vervuld, als 's dichters geestesvoortbrengselen genoemd worden, dankbaar is en blijft men voor Byron's roerend *Ave*, hem eenmaal door de Angelusklokjes in de ure van verteedering en wroeging des harten ingefluisterd.

voor f 110.000 maar wel voor 100.000 Ned. Ct. verkocht is geworden. De overdracht zal 1 Oct. a. s. plaats hebben.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Lavinia Barborg, Lorenzo Alejandro Chirino, J. J. Doval, Charles Fosart, Hermann Goelkel, Hendrik Heyer, E. Heny, Louisa Look Dafer Noor, Maralla Namias de Offerman, Constantino Pietersz, Isaac I. Santcroos.

* * *

De met den Nederlandschen paketschoener *Gouverneur van den Brandhof* naar St. Martin N. G., St. Eustatius en Saba te verzenden brievenmalen worden Maandag den 24n. dezer om 5 uur des namiddags gesloten.

Electrisch licht.

Laatstleden Zondag is met de *Prins Frederik Hendrik* de Heer H. v. d. Brink, électricien, naar New-York vertrokken om daar in last van de firma S. E. L. Maduro & Sons nieuwe machinerieën te koopen voor het electrisch licht in onze stad.

Een gouden bruiloft.

Laatstleden Dinsdag vierden de Weledele Heer H. Evertsz en Echtgenoote hun gouden bruiloft. Hoe algemeen geëerd de familie H. Evertsz in de Curaçaosche maatschappij is, bewezen zeker de vele blijken van belangstelling, welke de geachte feestelingen dien dag mochten ontvangen.

Bij die vele gelukwenschen bieden ook wij den Weledelen Heer H. Evertsz en familie de onzen aan.

Dr. D. R. Capriles.

Met leedwezen werd voor een paar weken vernomen, dat de Weledel Zeergeleerde Heer Dr. D. R. Capriles door een aanval van beroerte was getroffen.

Tot nu toe hebben helaas de liefdevolle en bekwame zorgen van huisgenooten en geneesheeren er niet in kunnen slagen volledige gezondheid aan den hooggeschatten dokter terug te geven. Hopen wij, dat volkomen herstel niet lang meer uitblijve en koesteren wij den innigen wensch, dat onze zieken niet dan slechts zeer korten tijd beroofd zijn van de bekwame hulp van den zoo geachten Dr. Capriles.

Liefdadigheids-bazaar.

Namens het Bestuur der Dames-Vereeniging *Eendracht maakt macht* betuigen Mejuffrouw M. v. d. Brink, Presidente, en Mejuffrouw J. v. d. Meulen, Secretaresse, haar hartelijken dank aan alle vereenigingen en aan ieder in het bijzonder, die hebben medegewerkt tot het welslagen van den Bazaar op 6, 7 en 8 September ll.

De blijken van sympathie, die deze Dames-Vereeniging van velen heeft ondervonden, waren voor haar een groote steun, dezen Bazaar tot een schoon geheel en een goed einde te brengen.

Ingezonden Mededeelingen.

EMULSION DE SCOTT.

Sencillez y sinceridad — Ambas cosas se encuentra en el siguiente testimonio del Dr. Ramón Aveledo Urbaneja:

"Varias veces he usado con buen éxito la Emulsion de Scott, no teniendo que arrepentirme de su empleo. Gracias á ella he visto á muchos enfermos reponerse, sobre todo á los escrofulosos y convalecientes de graves enfermedades. Como reconstituyente, es una buena preparación."

La Semana Cristiana Ilustrada.

Recomendamos á nuestros lectores esta importante y hermosa publicación que contiene en cada número las vidas de los santos de la semana ilustradas con magnificos grabados. En cada hogar cristiano debe leerse esta revista.

Precio de suscripción por un año 8 fr. 50 (ó 10 pesetas). Dirigirse á los señores Popelin Hnos., 3 rue Séguier, Paris.

El pago de la suscripción puede verificarse también con 180 estampillas usadas de Curaçao por el término de un año.

BUITENLAND.

Italie. — De omstandigheid, zegt de *Germania*, dat de jonge koning in zijn eerste troonrede met voldoening schetste, hoe de liberale monarchie in het land „diep wortel heeft geschoten," en dat hij daarbij tevens de „nationale verheffing" op een toon, die geen twijfel overlaat, in herinnering bracht, is meer dan één bewijs, dat hij vast besloten is niet af te wijken van de liberale traditie's door zijn vader, Humbert I, in eere gehouden.

„Maar," zegt de *Germania* verder, „zooals de zaken staan, rest (!) hem geen andere keuze......

En wat voorts optreden in bijzondere aangelegenheden betreft, daarbij zal wel alles afhangen van de raadslieden, waarmede de jonge koning zich zal weten te verstaan......

Eene verbetering in de verhouding tot den Paus en de Kerk zal zeer zeker de in Italië bijna almachtige vrijmetselarij wel weten te verijdelen......"

Ook wij houden ons daarvan vast overtuigd.

En toch, hoe wenschelijk ware voor Italië het tegendeel!

Want politieke hervorming, ziedaar wat er noodig is, en deze is niet mogelijk, zonder dat men eerst den voornaamsten grondslag wegneme, nl. den strijd tegen den Paus.

Die strijd is niet alleen eene onwaardigheid, maar tevens eene dwaling.

„Er is niets grooter in de wereld," schreef eens de liberale *Mattino*, „dan de Pauselijke macht, tegen welke vruchteloos alle pijlen gericht zijn geweest en op welke alle schichten van tallooze denkers, humoristen en apostelen van vernieling afgestuit......"

En na alle ijdele pogingen eener heele eeuw te hebben geschetst, strekkende om dit gezag te ondermijnen, zegt voorts het blad:

„En niettemin gelooft de menschheid nog; en zoo zij al doet, alsof zij niet geloofde, is het voldoende, dat een woord van Rome uitgaat, opdat alle blikken zich naar het Vaticaan richten."

Het besluit van het blad is, dat de vrede, het geloof en de rust in de gemoederen van daar kunnen verwacht worden, en dat het op de afgesloofde zielen de verfrissching der hoop moet storten.

Frankrijk. — De president der Republiek heeft de vaandels uitgereikt aan de naar China vertrekkende troepen, en daarbij een toespraak gehouden waarin hij zeide: „Deze vaandels zullen u altijd de groote taak, die Frankrijk u opdraagt, voor den geest roepen; gij moet in een land waar de eerste wetten der beschaafde Staten op ergerlijke wijze geschonden zijn, de bestraffing der schuldigen eischen; schitterende voldoening en waarborgen voor de toekomst afdwingen.

„Deze vaandels zullen u in herinnering brengen dat Frankrijk's roem, ons nagelaten, en u door uw vrienden toevertrouwd, niet verminderd mag worden, en dat de Franschen in het internationale leger bij niemand mogen achterstaan."

Duitschland. — Voor zoover men erachter kan komen, is de benoeming van veldmaarschalk von Waldersee tot opperbevelhebber van het internationale leger in China, als volgt in haar werk gegaan.

Nadat de Keizer het eerst in beginsel met den Tsaar eens geworden was over een gemeenschappelijk optreden van de troepen, zoo mogelijk van alle Mogendheden, stelde hij officieel aan de andere Mogendheden voor, Waldersee te benoemen. Italië en Oostenrijk vonden het dadelijk goed, en van Frankrijk verwachtte men hetzelfde, al was het alleen om Rusland. Evenzoo van de overige Mogendheden.

Waldersee ging over Genua met de mailboot *Sachsen* naar Sjanghai, waar hij vermoedelijk den 22n September zou aankomen. Daar zou hij dan met de vertegenwoordigers van de andere Mogendheden afspreken hoe de staf moest worden ingericht. Minstens dertig duitsche hoofdofficieren komen in den staf, en daarbij komen dan nog vreemde officieren als vertegenwoordigers van hun Staten. Tot chef van den generalen staf is benoemd generaal majoor Von Gross-Schwarzhoff, bevelhebber van de eerste oostaziatische brigade; tot generaal-kwartiermeester kolonel baron Von Gayl, die vele jaren chef van den staf van het negende legerkorps is geweest. Sjanghai zal voorloopig de zetel van den opperbevelhebber zijn. Daarmee is ook de mogelijkheid afgesneden dat de Engelschen zich daar alleen nestelen.

Ter wegneming van andere bedenkingen buiten-, maar vooral ook binnenslands, wordt officieus verzekerd dat Duitschland „vooreerst" nog maar vijfduizend man versterking naar China wil zenden. Waarschijnlijk moet men nadruk leggen op het woord „vooreerst". Het is buiten kijf dat de Regeering met bremer en hamburgsche reederijen onderhandelde over het charteren van nog acht snelvarende transportbooten.

Tusschen zekere militaire inzichten en de daarmee strijdige politieke overwegingen schijnt nog niet alles geschikt te zijn. De *National Zeitung* acht het b. v. noodig met nadruk te verklaren dat de aanvaarding van het opperbevel door een duitschen generaal geenszins de mate van duitsche belangen in China heeft vergroot, en evenmin Duitschland verplicht hooger offers te brengen en zich te beschouwen als het land dat er het meeste mee te maken heeft. De stoffelijke belangen van Rusland, Frankrijk en Engeland zijn op zijn minst even groot als die van Duitschland. Voor alle Mogendheden bestaat gelijkelijk de noodzakelijkheid om de zware schennis van het volkenrecht streng te straffen. Evengoed als Von Ketteler op straat vermoord is, hadden in de weken der beschieting van de gezantschappen toevallig ook vertegenwoordigers van andere Mogendheden gedood kunnen worden. Duitschland behoeft dus daarom nog niet haantje de voorste te zijn, maar moet geheel in 't gelid blijven met alle andere Mogendheden die er het meest bij betrokken zijn, en behoeft zich geen bijzondere inspanning te getroosten om zijn prestige te handhaven. Opmerkelijk genoeg herinnert de *National Zeitung* vervolgens aan den mexikaanschen veldtocht, dien Napoleon III samen met Spanje en Engeland begon, maar waarbij zijn bondgenooten hem later in den steek lieten. Weliswaar pleiten nu heel andere noodzakelijkheden dan toen voor gemeenschappelijk optreden van de amerikaansche en de europeesche Regeeringen, maar geen solidariteit van zelfstandige Mogendheden is onbeperkt. „Die onderneming tegen Mexico vermaant ons dat wij met een koel hoofd de aan te wenden middelen moeten inrichten naar het doel."

Het geheele artikel van de *National Zeitung*, zegt de correspondent, maakt bij het lezen den indruk van een waarschuwingskreet, die uit politieke kringen komt en gericht is aan het adres van den Keizer, om zich door zijn hartstochtelijken ijver niet te ver te laten meesleepen in de chineesche aangelegenheden.

Engeland.—Nog versch liggen Chamberlain's nijdige beweringen over personen in het geheugen, die aan de Transvaalsche regeering beleedigende brieven zouden hebben geschreven.

Zulke brieven, zeide men, waren door Engelschen te Pretoria gevonden.

Thans heeft het Parlementslid Labouchère, in zijn blad de *Truth* een paar brieven openbaar gemaakt, door hem op 2 en 4 Augustus van het vorige jaar [vóor het uitbreken van den oorlog derhalve] geschreven.

En gelijktijdig publiceert het Parlementslid een brief van Montagu White aan Reitz.

Labouchère noemt Chamberlain's uitnoodiging tot de schrijvers van die brieven, om hun gedrag toe te lichten, een ongehoorde onbeschaamdheid; ik ben, zegt hij, alleen verantwoordelijk tegenover het Parlement; mijn kiezers, de wet, en ik betwisten Chamberlain de bevoegdheid, om mij ter verantwoording te roepen wegens mijn uitingen en mijn gedrag in die dagen......

Het publiceeren der brieven geschiedt dan ook vrijwillig en aan het publiek wordt overgelaten te beslissen, of ze landverraad inhouden.

Hiervan nu schijnt geen sprake te zijn.

Labouchère's brieven strekken slechts om Montagu White den raad te geven, de Transvaalsche regeering over te halen, ten einde redelijke tegemoetkomingen te verschaffen aan de uitlanders, alsook het plan eener gemengde commissie te aanvaarden, hetgeen — herhaalt Labouchère — den oorlog zou hebben voorkomen.

Hij tart Chamberlain, zijn eigen briefwisseling met den Hoog-Commissaris, den gouverneur van Natal en ook met Hawksley te publiceeren; alleen dán zal het Engelsche volk kunnen nagaan, hoe de oorlog ontstaan is, en wie de ware schuldigen zijn aan het uitbreken der vijandelijkheden.

Reuter berichtte, naar aanleiding van deze gewraakte brieven, dat er, tegelijk met die van dr. Clark en John Ellis, door het departement van koloniën ruchtbaarheid aan gegeven werd.

Clark's brief aan Kruger geeft verslag van een onderhoud met Chamberlain, waarin Clark den minister voorstelde, de geschillen te laten beslechten bij scheidsrechterlijke beslissing en wel door vier hoofdrechters in Zuid Afrika met een Engelsch hoofdrechters als arbiter.

Chamberlain wees dit voorstel beslist af, omdat drie van de vier hoofdrechters anti-Engelsch zouden zijn. Ook wraakte Chamberlain een Engelsch hoofdrechter als arbiter.

Clark gaat voort: Het onderhoud gaf mij den indruk, dat Chamberlain den loop, dien de zaken hadden genomen, betreurde. Hij scheen geneigd den suzereiniteitseisch, aan de conventie van 1881 ontleend, prijs te geven. Ik geloof niet, dat Chamberlain ooit weer de vermetelheid zal hebben, dezen waanzinnigen eisch voorop te stellen. Er is vandaag (29 Sept.) Kabinetsraad; gij zult weldra weten, welk ultimatum die zal opstellen. Ik maak echter uit verschillende dingen op, dat de Engelsche voorstellen gelijk zullen staan met een oorlogsverklaring; dit zal, vrees ik, de opvatting van het Transvaalsche volk zijn, wanneer de laatste Engelsche dépêche is openbaar gemaakt. Het Transvaalsche volk zal er de overtuiging uit krijgen, dat de oorlog onvermijdelijk is.

Clark zegt eindelijk, niet gezind te wezen om Kruger raad te geven maar misschien zouden de Boeren wèl doen, als zij alle bergpassen bezetten; daar staat tegenover, dat dit een slechten indruk zou maken in Engeland. Het bleef echter waar, dat men de Boeren in Engeland zwart zou maken, wat zij ook mochten doen.

De beide brieven van Clark, waarvan een aan Kruger en een andere aan Joubert is gericht, dragen den 29sten September als dagteekening.

De brief van Ellis is slechts in uittreksel medegedeeld.

Ellis dringt daarin slechts aan op een vollediger uiteenzetting van Engelsche gewelddaden in Zuid-Afrika tegenover niet-militaire burgers.

Van de twee brieven van hoofdrechter de Villiers is er een van 21 Mei 1899 aan zijn broeder en verder zijn twee brieven van 30 Juli en 28 September 1899 aan Fischer gericht.

In laatstgenoemden brief kiest de schrijver geheel voor Engeland partij.

Hij wijt de crisis aan Kruger's halsstarrigheid en tracht den Oranje-Vrijstaat los te rukken van Transvaal.

Ik weet niet, schrijft de Villiers aan Fischer, wat de nieuwe Engelsche nota behelst, maar als de Engelsche voorstellen eervol en aannemelijk zijn, behooren ze te worden aangenomen. Transvaal is alleen onbekwaam om met de Engelschen oorlog te voeren. Gesteld, schrijft hij, dat de oorlog uitbreekt, welke kans is er dan, dat Transvaal later beter voorwaarden zal erlangen? Engeland zal zijn geheele strijdmacht gebruiken en den oorlog niet staken voor de Boeren overwonnen zijn; dan zijn ook de republieken overwonnen Staten.

Verder is er onder de brieven nog een van Merriman, den leider der Kaapsche Afrikaander-partij, aan president Steyn en gedagteekend 11 Maart 1898, waarin de schrijver zegt, dat de stand van zaken in Transvaal niet langer kan voortduren, maar ten onder moet gaan tengevolge van verrotting.

Transvaal. — Door de Nederlandsche Regeering is aan President Kruger een oorlogsschip aangeboden om hem naar Nederland te brengen. Kruger zal van dit aanbod gebruik maken en na aankomst van Hr. Ms. *Gelderland* te Delagoa-baai zich op dezen oorlogsbodem inschepen.

Advertentien.

"DE CURACAOSCHE HYPOTHEEKBANK"

ta ofrece na benta oen kaas grandi na Bonaire No. 17.

Eesnan koe ta desea di hacie oen ofrecemento pele mesteer diriginan na kantoor di banki promé koe dia 1 di October 1900.

Curaçao 14 September 1900.

Bossen Brandhout

worden thans gerealiseerd tegen f. 0,15 per bos.

A. J. L. STUMPF.

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ,

NEW-YORK,

Libre de Explosión, Humo y Mal Olor

— DE VENTA POR —

Las Ferreterias y Almacenes de Víveres.

"LA CORONACION"

REAL FABRICA DE CIGARILLOS

—OTRABANDA, CALLE ANCHA.—

—o—

Los cigarrillos de esta afamada Fábrica están elaborados con los mejores materiales de la Habana.

ALGODON, PECTORAL, TRIGO, BERRO, etc., etc.

SE VENDE POR MAYOR Y AL DETAL

en todos los Almacenes, Botiquines, Boticas y Tiendas de Curaçao, Bonaire, Aruba, Trinidad, Venezuela, Haiti, Colombia, etc., etc.

En esta fábrica encontrarán los fabricantes

PAPEL PARA CIGARRILLOS, PICADURAS DE PRIMERA CLASE, etc.

Vertegenwoordigd door de heeren

BUCK & Co., Suriname,

— EN —

A. J. L. STUMPF, Curacao.

M!

Beleefd verzoek ik U uwe aandacht te vestigen op de

VAN GORKUM'S

Echte Friesche Boerenjongens

(ROZIJNEN OP BRANDEWIJN.)

van G. C. VAN GORKUM,

DISTILLATEUR. SNEEK.

Dit merk werd met de HOOGSTE *prijzen op verschillende Tentoonstellingen, o. a. met de* GOUDEN MEDAILLE *te* BATAVIA *in 1893, bekroond.*

De prijs der

Van Gorkum's echte Friesche Boerenjongens

is per kist, inhoudende 15 liters schroefflesschen f14,50 per kist, franco aan boord te *Amsterdam* of *Rotterdam* inclusief kist, flesschen en verpakking.

(*Minimum quantum 5 kisten.*)

Bij orders van 25 kisten is de prijs 25 en bij 50 kisten en meer 50 cent per kist lager.

De prijs is á contant zonder korting betaalbaar in Nederland.

Het is verkieselijk, bij orders direct aan mij, dus zonder bemiddeling in Nederland, die vergezeld gaan van remise, waarbij men gelieve te rekenen op de vracht en assurantie kosten, of wel mededeeling te doen bij wien in Nederland, tegen aangifte der noodige documenten, het bedrag der factuur kan ontvangen worden.

Ofschoon er nog vele andere merken bestaan, die wellicht tot lageren prijs geoffreerd worden, kunnen deze wat smaak en gehalte betreffen in het geheel niet worden vergeleken met de ECHTE VAN GORKUM'S BOERENJONGENS

De steeds toenemende vraag naar de VAN GORKUM'S ECHTE FRIESCHE BOERENJONGENS is naar mijn bescheiden meening het beste bewijs de kwaliteit beter dan andere merken is.

Ten bewijze, dat dit merk zeer in den smaak valt, diene, dat ik voor eenigen tijd niet minder dan 475 kisten aan één afnemer in Indië verscheepte.

Wanneer U nog geen BOERENJONGENS geïmporteerd heeft, zou het mij aangenaam zijn, U met mijn fabrikaat de proef zoudt willen nemen en ben ik overtuigd dat dit tot nabestelling leiden zal.

Beleefd aanbevelend verblijf ik

UEd. Dw. Dienaar

G. C. VAN GORKUM.

Reclamekaarten worden gratis bij de kisten ingepakt.

Verder lever ik eveneens met veel succes

Van Gorkum's Fladderac

(GETROKKEN CITROENBRANDEWIJN)

(LIKEUR.)

De verpakking hiervan is in kisten van 24 of 48 flesschen (Flesschenmaat pl. m. 7¼ à 7¾ d. L.)

(*Minimum hoeveelheid 144 flesschen.*)

De prijs hiervan is f10.50 per kist van 24 flesch, en f21.— per kist van 48 flesch met inbegrip van emballage franco langs boord te *Amsterdam* of *Rotterdam*.

Zooals vermeld exporteerde ik ook dit artikel met veel succes.

Reclamekaarten zend ik gratis in de kisten.

Aanbevelend,

UEd. Dienaar

G. C. VAN GORKUM.

Kinandoa. Kinandoa.

Deze drank wordt ten *zeerste* aanbevolen door heeren geneeskundigen. Ze overtreft de *Quina La Roche* én in prijs én in geneeskracht. Verkrijgbaar in 1|1 flesschen. Per flesch f. 2.50.

Eenig importeur.

A. J. L. STUMPF.

Curaçao:

A. J. L. STUMPF

Agent van J. C. KEG & Co.

Kaashandelaren, Zaandam.

neemt bestellingen aan, die onmiddellijk worden uitgevoerd.

Botica Central.

DE LANNOY & Co.

Overzijde.— Breedestraat.

Groote voorraad van artsenijen en van de allernieuwste patentmiddelen: allervoortreffelijkste wijnen van de beste merken; heerlijke siropen; sodawater; brillen van allerhande soorten; allerfijnste en allerwelriekendste parfumerieën; cacao en chocolade van verschillende merken; uitgezochte confituren: sigaren uit de meest geroemde fabrieken, enz., enz.; enz., Agentuur van het gerenommeerde LANS' EXTRA STOUT, door meer dan duizend geneeskundigen in Nederland en verreweg door de meeste van Curaçao aanbevolen; van het heerlijke bier EL CIERVO, het deugdelijkste voor de tropische gewesten, om de geringe hoeveelheid alcohol, welke het bevat; van de ELIXIR DE CAPUCHINO, bereid door H. Suels, het groote en onfeilbare geneesmiddel voor de spoedige genezing der vrouwenkwalen.

Alles tegen schappelijke prijzen.

BALEN HOLLANDSCH HOOI

à 50 KG. p. BAAL

— BIJ —

A. J. L. STUMPF.

Verkrijgbaar bij

A. J. L. STUMPF

HEERENSTRAAT, CURAÇAO.

ECHTE FRIESCHE BOERENJONGENS

f1,75 per flesch.

FOTOGRAFIA SOUBLETTE.

Este muy conocido Taller ofrece de nuevo sus trabajos á sus numerosos clientes, acaba de recibir máquinas de las últimas invenciones y tiene constantemente de venta aparatos é ingredientes frescos para el arte fotográfico.

HORAS DE TRABAJO:

De 8 A. M.—4 P. M.

DE ECHTE

Singer--Naaimachine

verkrijgbaar op *afbetaling*

— BIJ —

A. J. L. STUMPF,

Heerenstraat.—Curaçao.

Z. M. KAZEN & EDAMMER KAAS

— EN —

Hollandsche Boter

in 7 ℔, 2 ℔ & 1 ℔ blikken.

— BIJ —

A. J. L. STUMPF.